

3991 ח' 18.11.39

18.11.39

לפניה,

ב-10 לנובמבר העבירה קה"ק לקה"ס תשובה לעצמאותיך:

1. סגנתך כי סציאות נשק בלתי חוקי היתה ידועה היטב לצבא ולמטכ"ל, איננה מבוטסת. בצורה כללית היה אמנם הדבר סוד גלוי, אולם היטיעה היתה טעמית. ידעו על הגנה טטאלית ויטנית, אולם טטורים וסדרי עבודה אינם ידועים עד היום.
2. אין להסיק מישובי בית-סאן על אפים ול התנשטים, כי אלה באו טטקוסות אחרים ולא טטטביבה הקרובה.
3. אין לקבל ההנחה שהטטירו עצמם לשרות בצבא או להגנת היטובים. היקף ההטטרה טוכיח כי התכוונו לסלחטה היצינית. להגנת היטובים אין צורך בהטטרה כזו. יתר על כן צרכי היטובים טוצקו על ידי הסידורים הרטטיים וזה חדטים שהיטובים לא תבעו נוספת אטעלים. אשר לשרות בצבא הרי טטתכונו טן ה-27 בטטטטבר, בו אנו טתנגדים לשרות בחו"ל, טותר ההנחה. טכתו זה וידיעותאחרות טוכיחים, כי טטל ההטטרה ניכנ (א) טתהנחה טעלולה להגיע טעת חרום טתצבא לא ירצה או לא יוכל לטפק את ההגנה הדרושה, (ב) טתחלטה התקיפה טלנו להתלט בטוקטם או בטאחר על הארץ, גם אם זה יחייב להתנגד בכוח לחיל הטצב אשר בארץ. אטנם אין להניח שהיתה כוונה לצאת נגד חיל הטצב הנטצט טיום בארץ.
4. אף אתה נאטצת להודות, טטכחינה טורטלית היתה עבירה על החוק. טכל הנ"ל נובע כי אין מקום להטוסים לגבי החיוב אולם היות ויט להניח טלא נתכוונו לפגיעה סידיית כערכים או בחיל הטצב, יט להקל בטטקנות הטעטיות. טפקד הצבא טקוח לתטיכה בהחלטתו ובאטטעלים טהוא טתכונון לטקוט כהט. טפקד הצבא יטתדל לנהוג בזהירות, ייטנע טעטית הברית הטלולים לחקטות על הקו טעתידה ט.ה.ט. להחליט עליו לגבי הטכנין הטללי.

יש להודיע להוט. ולא"ס. כי ב-10 הועברה ללונדון סקירה על הטצב כטנקים. ז'ונטון טתנגד לתביעת הוף. לערבות של 250,000 ולהטצת בוטן הטנקים על ערבות של 500,000. העליון תוסך ברעת ז'ונטון.

לונדון, 18.11.39

במסדר "איר פרנס" הבטיחו אותי שהיום נפליג, וב-12:00 אסנמ יצאנו
לבריג'ה, כל לעומת שלא נז האוירון הגדול של "אימפריאל איירווייס",
בשעה 1:50, לא היה לי הבטחון שאז את סאריס.

ב-3:15 הגענו לתחנת אוירונים באנגליה. ידעתי רק שאין זו
רוינג'ן, אבל לא היה לי ברור היכן אני. סקיד ההגירה לא עשה כל קשיים,
רק בסכס בדקו את הסוודות ועשו בדיקה מעולה. סאז גאתי מחיפה היתה זו
הבדיקה הראשונה של הסוודות שלי. בשאלתי אם יש לי ניירות וכספים
וכספתו בתשובה שלילית, שהיתה אנב אמיתית ב-100%. בצאתי מהארץ החלטתי
לא ללכת אתי אף שתקא אחת של נייר. סקיד ההגירה התעניין לדעת מה זאת
הסכנות היהודית ומה תפקידה. רק בנסעי ללונדון הוברר לי מהותה של
המסורת שירדתי בתחנת הסוון.

כשהגעתי לסוון - ל"סוינט רויאל" כסובן - טלפנתי מיד למסדר.
הוגה לי שפשה אינו, כי הוא חלן לפגוש אותי. כעבור רבעים אחרים סלפן
לי לורייה, שחיים נפגש ב-5:50 עם בסלר. הוא רוצה לראותני מיד.
מיד אחר כך בא אצלי טעה, שחזר ממסדר "אימפריאל איירווייס",
לאחר שאחר את בואי, ויחד שחרנו אל דורצ'סטר, טבו סאנסן וייצמן. סאנו
את חיים כבר סוכן לדרך, ונסענו אתו יחד בטכנית עד מסדר החוץ, וספרתי
לו בקצרה על סזיסות השלסונות לרגל סקרה ה-51, ועל כיוונו של ס.ס.
בכלל. וייצמן היה סורתח. נפרדנו על יד מסדר החוץ.

כעבור שעה וחצי הודיע לנו וייצמן בקצרה על שיחתו. מסדרו עשה
רום גדול על בסלר, והוא הבטיח למסדר את הדברים עוד הערב ללונדון.
רק את חיים להקגש עם איירוונסייד, ומיד התקשר אתו וקבע אתי פגישה לסחר
בשעה 4:00. הוא גם הציע שאני אראה את ס.ס., לטען שהוא לא יוכל להתאונן
טעיסים טאחורי גבו, כי חברי המטלה יוכלו לפעול רק לאחר שדובר עם הטלני-
סוון הסוגע בדבר.

ב-9:00 בערב נפגשנו במלוננו של חיים: בפי, לואיס, ארתור, טנה

ואנסי.

ספרתי ביתר הרחבה על הסגן בארץ ועל מדיניות האיבה של ס.ס. ונא-

כוונן.

